

Εργαστήριο IV

Κυριακή 29 Απριλίου 2012

Ώρα 17.00-20.00

Τίτλος: «Προς μία σχεσιακή προσέγγιση της εκπαίδευσης στις κοινωνικές δεξιότητες των ατόμων με αναπτυξιακή καθυστέρηση».

Εισηγητής: Κώστας Κ. (Κοινωνικός Λειτουργός, Ψυχολόγος, Ψυχοθεραπευτής Gestalt)

Ελάχιστος αριθμός για την πραγματοποίηση του Εργαστηρίου = 10 άτομα
Μέγιστος αριθμός = 25 άτομα

Περίληψη

Μια θεμελιώδης συνθήκη της φύσης του ανθρώπου είναι η ανάγκη για διαπροσωπική σύνδεση ή συν-ένωση (E. Fromm). Ο Αριστοτέλης επεσήμανε πως ο άνθρωπος είναι γεννημένος να ζει σε κοινότητα. Οι υπαρξιακοί φιλόσοφοι του προηγούμενου αιώνα K. Jaspers, M. Heidegger και G. Marcel τόνισαν πως η ύπαρξη θεμελιώνεται στην επικοινωνία και πως η ύπαρξη είναι συν-ύπαρξη. Παράλληλα ο M. Buber έδειξε πως ένα Εγώ λαμβάνει υπόσταση στη σχέση του με ένα Εσύ.

Η επιβίωση και η εξατομίκευση ή αυτοπραγμάτωση προϋποθέτουν την ανάπτυξη ενός δημιουργικού τρόπου σχετίζεσθαι με τους άλλους. Το σύνολο των επιμέρους λειτουργιών που συνιστούν αυτόν τον δημιουργικό τρόπο αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον ονομάζουμε, σε αδρές γραμμές, κοινωνικές δεξιότητες.

Τόσο τα άτομα «τυπικής» ανάπτυξης, όσο και τα άτομα με αναπτυξιακή καθυστέρηση έρχονται αντιμέτωπα με την πρόκληση και την ανάγκη να αναπτύξουν κοινωνικές δεξιότητες. Αλλιώς, αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της απομόνωσης, της μοναξιάς, της περιθωριοποίησης και της παρακμής. Έτσι, καθίσταται ζωτικής σημασίας η εκπαίδευση των ατόμων, ιδίως αυτών με αναπτυξιακή καθυστέρηση, στις λεγόμενες κοινωνικές δεξιότητες. Το θεμέλιο για αυτή την εκπαίδευση είναι η σχέση εκπαιδευτή – εκπαιδευόμενου, στο πλαίσιο της οποίας εγγράφεται ένα σύνολο καταστάσεων, πειραματισμών και εμπειριών. Από αυτή τη σχέση είναι που, όπως δείχνει η εμπειρία, πηγάζει η μάθηση.

Στο παρόν εργαστήριο θα διερευνήσουμε την έννοια των κοινωνικών δεξιοτήτων, την σχετική με αυτές εκπαίδευση, την σχέση εκπαιδευτή – εκπαιδευόμενου και θα εστιάσουμε σε ορισμένες βασικές αρχές που μπορεί να βοηθήσουν τους επαγγελματίες στη σχέση τους με τα άτομα που υποστηρίζουν και εκπαιδεύουν, ώστε αυτά να επιτύχουν το μέγιστο βαθμό θετικής προσαρμογής στις κοινότητες όπου ανήκουν.